

ZARZĄD

PREZES

Andrzej Płonka
POWIAT BIELSKI (woj. śląskie)

WICEPREZESI

Tadeusz Chrzan
POWIAT JAROSŁAWSKI

Jan Grabkowski
POWIAT POZNAŃSKI

Jerzy Kolarz
POWIAT BUSKI

Adam Krzysztoń
POWIAT ŁANCUCKI

Krzysztof Maćkiewicz
POWIAT WĄBRZESKI

Marian Niemirski
POWIAT PRZYSUSKI

Sławomir Snarski
POWIAT BIELSKI (woj. podlaskie)

Zbigniew Szumski
POWIAT ŚWIEBODZIŃSKI

CZŁONKOWIE

Mariusz Bieniek
POWIAT PŁOCKI

Mirosław Czapla
POWIAT MALBORSKI

Jarosław Dudkowiak
POWIAT GŁOGOWSKI

Ewa Janczar
MIASTO NA PRAWACH POWIATU
m.st. WARSZAWA

Józef Matysiak
POWIAT RAWSKI

Andrzej Nowicki
POWIAT PISKI

Wojciech Pałka
POWIAT KRAKOWSKI

Dariusz Szustek
POWIAT ŁUKOWSKI

Tomasz Tamborski
POWIAT KOŁOBRZESKI

Małgorzata Tudaj
POWIAT KĘDZIERZYŃSKO-KOZIELSKI

Mirosław Walicki
POWIAT GARWOLIŃSKI

KOMISJA REWIZYJNA

PRZEWODNICZĄCY

Józef Swaczyna
POWIAT STRZELECKI

Z-CA PRZEWODNICZĄCEGO

Andrzej Szymanek
POWIAT WIERUSZOWSKI

CZŁONKOWIE

Zdzisław Brezeń
POWIAT OŁAWSKI

Andrzej Ciołek
POWIAT GOŁDAPSKI

Zdzisław Gamański
POWIAT CHEŁMIŃSKI

Andrzej Opala
POWIAT ŁÓDZKI WSCHODNI

Waldemar Trelka
POWIAT RADOMSKI

Jan Zalewski
POWIAT SIEMIATYCKI

Bogdan Zieliński
POWIAT WYSOKOMAZOWIECKI

DYREKTOR BIURA

Rudolf Borusiewicz

Or.A.0531/172/20

Warszawa, 10 sierpnia 2020 roku

Szanowna Pani

Elżbieta Witek

Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek,

niniejszym przedkładam opinię Związku Powiatów Polskich do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw wspierających rozwój mieszkalnictwa (druk sejmowy nr 534, Sejm IX kadencji).

1. Projekt w wersji przesłanej do Sejmu nie był opiniowany przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego. W porównaniu do wersji opiniowanej przez KWRiST „urósł on” o ponad 20 (!) stron. W projekcie będącym przedmiotem prac Komisji Wspólnej nie znalazły się jakiegokolwiek zmiany dot. Prawa budowlanego czy też elektronizacji postępowań prowadzonych w oparciu o tę ustawę. Kwestie dotyczące mieszkalnictwa również były uregulowane w sposób odmienny. Projekt został zmieniony w zakresie systemowych, strategicznych założeń. Brak ponownego skierowania projektu do KWRiST to ewidentne naruszenie przepisów ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej.

2. W wersji projektu opiniowanej przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego zakładano dodanie do art. 36⁴ ust. 8 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece punktu 25, według którego gmina mogłaby wystąpić do Ministra Sprawiedliwości o zgodę (jeżeli byłoby to niezbędne do realizacji zadań ustawowych) na wielokrotne, nieograniczone w czasie wyszukiwanie ksiąg wieczystych w centralnej bazie danych ksiąg wieczystych – w zakresie realizacji zadania tworzenia warunków do zaspokajania potrzeb mieszkaniowych wspólnoty samorządowej. Dlaczego usunięto taką regulację?

3. Art. 6 pkt 1 – zmieniający art. 3 pkt 3a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, zawierający definicję obiektu liniowego.

Projektodawcy proponują zmianę definicji „obektu liniowego” i rozszerzenie wyłączenia z kategorii obiektów budowlanych lub ich części albo urządzeń budowlanych kabli telekomunikacyjnych dowieszonych do już istniejącej linii kablowej nadziemnej. Nie przewiduje się w tym zakresie rekompensaty utraconych przez gminy dochodów z tytułu podatku od nieruchomości, natomiast wskazuje na przyszłe i niepewne korzyści. W obecnej sytuacji finansowej j.s.t. należałoby zagwarantować pokrycie ubytków i w ramach późniejszej ewaluacji zweryfikować, czy nastąpiło wskazywane odniesienie korzyści – póki co jednak przyszłych i niepewnych.

4. Art. 6 pkt 2 projektu – dodający do ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane art. 30b ust. 4 pkt 2 (dot. formy wniosku o pozwolenie na rozbiórkę); art. 6 pkt 4 lit. a projektu – dodający do Prawa budowlanego art. 31 ust. 1d pkt 2 (dot. formy zgłoszenia rozbiórki); art. 21 pkt 1 lit. b tiret drugie projektu – zmieniający art. 1 pkt 10 lit. g ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw, (dot. elektroniczacji zgłoszeń).

Przepisy te mają stanowić o tym, że szereg wniosków składanych na podstawie Prawa budowlanego będzie składanych w formie elektronicznej. We wskazanych powyżej przepisach zastosowano tę samą konstrukcję. Dla przykładu – w oparciu o wniosek o pozwolenie na rozbiórkę – wygląda ona następująco: „wniosek o pozwolenie na rozbiórkę składa się w formie dokumentu elektronicznego za pośrednictwem adresu elektronicznego wskazanego przez Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej”. To bardzo lakoniczna regulacja. Trzeba bowiem pamiętać o tym, że „adres elektroniczny” to zgodnie z art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną „oznaczenie systemu teleinformatycznego umożliwiające porozumiewanie się za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w szczególności poczty elektronicznej”.

Ponadto uzasadnienie do projektu milczy na temat operacyjnych aspektów związanych z elektronicznością. Nie mamy informacji na temat tego, w jaki sposób starostowie – będący organami administracji architektoniczno-budowlanej – będą otrzymywali wnioski złożone w oparciu o rozwiązanie stworzone przez GINB. Jako Związek Powiatów Polskich popieramy szeroko pojętą elektroniczność świadczenia usług publicznych – natomiast musi być ona przeprowadzana w oparciu o stabilne otoczenie prawne oraz z odpowiednim horyzontem czasowym. Wejście w życie wskazanych przepisów od 19 września 2020 r., bez jakichkolwiek wskazań operacyjnych, bez skonsultowania przedmiotowej regulacji z samorządami, doprowadzi jedynie do destabilizacji procesów. Nie można również zapominać o tym, że jednostkom samorządu terytorialnego musi zostać zapewnione finansowanie na poniesienie kosztów związanych z elektronicznością.

5. Art. 6 pkt 8 lit. c projektu – dodający do Prawa budowlanego art. 40 ust. 5 i 7 (dot. elektronicznej składania wniosków o przeniesienie decyzji o pozwoleniu na budowę, decyzji o pozwoleniu na wznowienie robót budowlanych czy też praw i obowiązków wynikających ze zgłoszenia, wobec którego organ nie wniósł sprzeciwu); art. 6 pkt 10 projektu – dodający do Prawa budowlanego art. 47 ust. 2a i 2c (dot. elektronicznej składania wniosków o wydanie decyzji o niezbędności wejścia do sąsiedniego budynku, lokalu lub na teren sąsiedniej nieruchomości); art. 6 pkt 11 lit. b projektu – dodający art. 71 ust. 2b i 2d do Prawa budowlanego (dot. elektronicznej zgłoszeń zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części).

Tutaj konstrukcja elektronicznej jest inna od wskazanej wcześniej, gdyż proponowane w tym zakresie postanowienie ma stanowić o tym, że „Elektroniczny formularz Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego udostępnia pod adresem elektronicznym wskazanym w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej”. Taka niejednorodność tylko zaciemnia już dość ciemny obraz. Ponadto aktualność zachowują zastrzeżenia co do braku informacji na temat operacyjnego kształtu elektronicznej, jej zbyt szybkiego wdrożenia oraz konieczności zapewnienia środków na doposażenie urzędów.

6. Kwestie podniesione w uwagach zawartych w punktach 5 i 6 nie pozostają bez związku z problematyką ustroju administracji publicznej. Jak wiadomo w Polsce funkcjonuje zarówno administracja architektoniczno-budowlana (starostowie, wojewodowie, Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego), jak i administracja nadzoru budowlanego (powiatowi i wojewódzcy inspektorzy nadzoru budowlanego, Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego). Organy tych rodzajów administracji współpracują ze sobą; łączy je również obecność w obydwóch rodzajach Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego. Natomiast – co trzeba podkreślić – są to odrębne rodzaje administracji. Administracja nadzoru budowlanego jest administracją rządową, zespoloną, spionizowaną. Administracja architektoniczno-budowlana oparta jest w dużej mierze na organach ulokowanych w samorządzie terytorialnym, tj. na starostach, będących przewodniczącymi zarządów powiatów. Chcemy *pro futuro* podkreślić, że administracja architektoniczno-budowlana w I instancji powinna pozostać administracją w gruncie rzeczy samorządową, a nie np. stać się rządową administracją niezespoloną ze starostą.

7. Art. 22 pkt 3 projektu – dodający art. 15 zzzif ust. 3 do ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, regulujący kwestię wyrównania ponoszonych przez gminę kosztów realizacji zadania polegającego na wypłacie dodatku mieszkaniowego powiększonego o dopłatę do czynszu w zakresie tej dopłaty.

Po pierwsze należy zaznaczyć, że sama czynność „wypłaty” nie jest kompletnym zadaniem, gdyż poprzedza ją postępowanie administracyjne i ewentualne przyznanie dopłaty. Po drugie zaś, ustalenie pokrycia kosztów na poziomie 1% łącznej kwoty przekazywanych gminie środków na dopłaty do czynszu to zbyt niskie

ustalenie, gdyż – jak wskazaliśmy wyżej – koszty gmin będą dotyczyły nie tylko czynności wypłaty, ale również np. zaangażowanie pracowników w prowadzenie nowych postępowań.

Z poważaniem

Prezes Zarządu
Związku Powiatów Polskich

Andrzej Piłonka